

په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

زندانیان افغان در ایران مستحق محاکمه شفاف و عادلانه میباشند!

لیدن، 13 مارچ 2010

این خبر که بیشتر از سه هزار افغان در زندانهای جمهوری اسلامی ایران منتظر اعدام میباشند، برای هرافغان تکانه دهنده است. منبع این خبر هیأت پارلمانی افغانستان میباشند که غرض بررسی موضوع عازم ایران شده بودند. رقم اتباع افغانستان که با خطر واقعی بدار آویخته شدن توسط دژ خیمان جمهوری اسلامی ایران مواجه اند، با در نظر داشت اینکه بحث بالای حیات انسانها میباشند، به ارقام نجومی شباهت دارد. این رقم در تاریخ روابط بین المللی در جهان معاصر، بدون شک بیسابقه میباشند. علت تعدد اعدامیان از یک کشور همسایه در ایران اگر از یک جانب مهاجرت میلیونی مردم افغانستان متعاقب فاجعه شش جدی به ایران است، از جانب دیگر به قوانین اختناقی - آخوندی و سیستم جابرقضایی ایران تعلق میگیرد. بر مبنای ارقام احصاییی اپوزیسیون ایران، از هر هشت تبعه ایران یک نفر دوسیه جزایی دارد. ایران سیستم عدلی-قضایی وارگان های نظم عامه را در خدمت پالیسی "تهدید و ارعاب" که پالیسی رسمی آخوندهای ایران را تشکیل میدهد، بکار میگیرد تا از اتباع کشورش امکان هر نوع اعتراض و انتقاد را بگیرد. بر علاوه استبداد سیستم جزایی با انگیزه سیاسی که در فوق به آن اشاره شد بر همه بائندگان ایران تطبیق میگردد، عوامل دیگری نیز برای تعدد زندانیان افغان در ایران موجود است. نخست تبعیض خشن و پیشداوری نسبت به مهاجرین افغان در ایران. بعبارة دیگر هر افغان صرف نظر از اینکه به کدام یک از اقوام افغانستان متعلق است، متخلف طبیعی تلقی میگردد. اگر در محله که یک افغان زندگی میکند جرمی ارتکاب یابد، افغان مذکور بدون دلیل و اسناد بازداشت و با شکنجه و اذیت و آزار به اعتراف میگردد. ثانیاً ایران همانند پاکستان با حرص فراوان منتظر فرصت برای اخاذی امتیازات بزرگ از افغانستان میباشند و برای گرفتن این امتیازات به وسایل فشار نیاز دارد. البته پاکستان با داشتن کنترل بر طالبان توانست درین روزها از کرسی امتیازات نظامی بدست آورد. اکنون نوبت ایران است. وسایل که ایران معمولاً برای اعمال نفوذ بالای افغانستان بکار میبرد عبارتست از تهدید حکومت و ملت افغان با اخراج دسته جمعی مهاجرین افغان. اینبار ایران به وسیله جدیدی برای تهدید کرسی و فشار بر پشتیبانان خارجی اش دست یازیده است که عبارتست از طرح موضوع سه هزار افغان که در ایران منتظر اعدام اند. آیا این سه هزار افغان نخستین اعدامیان افغان در ایران اند؟ طی سه دهه اخیر که افغانستان فاقد حکومت ملی بوده است، هزاران افغان بیدفاع دیگر بی سروصدا در ایران به دار آویخته شده اند. چرا اکنون ایران با این ارقام سروصدا خلق میکند؟ واقعاً که آخوند های ایران دست ماکیاول را از پشت بسته اند!

ببینیم عکس العمل سران حکومت و پارلمان درین رابطه چه بوده است. جریان بحث و لسی جرگه بالای این موضوع که از طریق تلویزیون پخش گردید، یکبار دیگر از بیتفاوتی وزرا در برابر اتباع و منافقت رییس و لسی جرگه پرده برداشت. وزیر عدلیه با خون سردی اظهار داشت که کاری کرده نمیتواند چون قراردادی در مورد تسلیم دهی محکومین بین ایران

و افغانستان موجود نمیباشد. وی گفت فقط در سطح روسای جمهور امکان توافق بالای این موضوع (از طریق امتیازدهی به ایران) موجود است. معین وزارت خارجه گفت قرارداد تسلیمدهی محکومین از طرف پارلمان ایران تصویب نشده است. وی افزود: باید در آن جهت کارکرد. وی در واقع توپ را به طرفداران ایران در ولسی جرگه پاس داد. آقای یونس قانونی رییس ولسی جرگه بطور غیرمستقیم به توجیه عملکرد آخوندهای ایران پرداخت. وی گفت: " ما باید صرف از مجرمین عادی دفاع کنیم. دفاع از افرادی که مواد مخدره را از افغانستان به ایران منتقل کرده اند یا مجرم مکرر اند درست نیست. آنها باعث بدنامی افغانستان اند." شاید آقای قانونی نخستین رییس پارلمان در تاریخ باشد که بعوض درخواست محاکمه عادلانه برای اتباع کشورش، به آنها میبازد و از عملکرد دولت مستبد، محیل، مغرض و باج گیر ایران دفاع میکند. تجربه نشان داده است که برای آقای "قانونی" نام افغانستان مهم نیست. همین آقای قانونی یکبار بشکل حضوری از وزیر خارجه هالند خواهان دادن حق پناهندگی به افغانهای متهم به جنایات جنگی و ناقضین حقوق بشر شد که با پاسخ دندان شکن وزیر خارجه آنکشور مواجه گردید. بار دیگر قانونی و شرکا (عده زیادی از اعضا ولسی جرگه و مشرانو جرگه) نامه مشترکی از طریق جنرال قونسل قبلی افغانستان به پارلمان هالند تسلیم دادند. درین نامه بالای واقعیت های تاریخ خونین سه دهه اخیر افغانستان پرده انداخته شده است و سردمداران رژیمهای که مسوولیت مستقیم برپادی کشور ما، قتل دومیلیون افغان و مهاجرت افغانها به ایران و سایر کشور هارا دارند، بیگناه خوانده شده اند و از پارلمان هالند خواسته شده بودتا به این متهمین اجازه اقامت داده شود. بلی "قانون" جنگسالاران چنین است. از ظالم دفاع میکنند چون خود در همین کتیگوری قرارداد نروبرمظلوم میبازند چون انسانهای عادی افغانستان برایشان اصلاً مطرح نیست.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان توجه جمهوری اسلامی ایران را به این حقیقت جلب میکند که مهاجرین افغان که بنا بر جبر شرایط سه دهه اخیر و بیکاری متداوم در کشور خود شان، به ایران آمده و مورد استثماری بیرحمانه کارفرمایان ایرانی قرار گرفته اند، اتباع یک کشور خارجی اند. مقامات امنیتی و قضایی ایران باید متعاقب دستگیری آنها سفارت افغانستان را در جریان میگذاشت. و به آنها اجازه میداد تا بکمک سفارت وکیل مدافع بگیرند و با اریه شهود و مدارک نادرست بودن اتهام وارده را اثبات کنند. در محاکمه این افراد بایست تمامی اصول و کنوانسیونهای بین المللی حمایه از حقوق متهم که ایران امضا کننده آنست رعایت میشد. ممکن برخی اتباع افغان بطور نا آگاهانه شکار قاچاقچیان ایرانی شده باشند و از آنها برای انتقال یا فروش مقادیر کوچک مواد مخدره استفاده شده باشد، ولی اکثریت افغانهای که در ایران به اعدام محکوم شده اند کاملاً بیگناه اند. از آنجاییکه در تعقیب عدلی و محاکمه اتباع افغان هیچیک از شرایط متذکره فوق رعایت نگریده است، دولت ایران مکلف است دوسیه های این افراد را بازگشاید و با راه اندازی پروسه قضایی شفاف و عادلانه راه را برای بیگناهی متهمین مذکور باز نماید. ایران باید به کوشش خود برای استفاده از این موضوع برای امتیاز گرفتن از کرزی خاتمه دهد. عمر امتیازات که کرزی به کشورهای دیگر میدهد به اندازه عمر حکومت اش کوتاه خواهد بود! امیدواریم دولت ایران با عمیق ساختن شناخت خود از روحیات مردم فغانستان به اعدام عجولانه و غیرقانونی (قتل) هموطنان ما نپردازد.

کمیته حقوق بشر فارو